

รายงานการวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาสาขาการบัญชี
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตา และวิธีสอบตรง

**Comparing Scholastic Achievement of
Accounting Students of the Faculty of Business Administration,
Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla Admitted by
Quota System and Direct Examination System**

กมลพร วรรณชาติ Kamonporn Wannachat
บุษบรณณ์ เหล็กยวู้งเรือง Bussaban Leorungruang

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

งบประมาณรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2558

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาสาขาการบัญชี
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา
ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตา และวิธีสอบตรง

กมลพร วรรณชาติ และบุษบรณณ์ เหลี้ยวรุ่งเรือง¹

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการฟื้นฟูสภาพ ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอนสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา (2) เปรียบเทียบอัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการฟื้นฟูสภาพ ของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตาและวิธีสอบตรง และ (3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตาและวิธีสอบตรง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอนสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 - ปีการศึกษา 2556 รวมจำนวนทั้งสิ้น 327 คน การศึกษานี้ใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ Independent t-test ผลการศึกษาพบว่า อัตราการย้ายสาขา การลาออก และ การฟื้นฟูสภาพ ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 - ปีการศึกษา 2556 มีแนวโน้มการย้ายสาขาเพิ่มมากขึ้นทุกๆ ปี และเมื่อพิจารณาแยกตามประเภทการรับเข้าแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาโดยวิธีสอบตรง มีเฉพาะนักศึกษาฟื้นฟูสภาพเท่านั้นที่ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาโควตา ซึ่งอาจเนื่องมาจากนักศึกษาสามารถสอบเข้าในมหาวิทยาลัยอื่นที่นักศึกษาต้องการมากกว่า และจากการสอบถามนักศึกษาพบว่าสาเหตุของการฟื้นฟูสภาพของนักศึกษาโควตา คือ การสอบงานราชการได้ ทำให้นักศึกษาต้องเลือกที่จะไปทำงานก่อน อย่างไรก็ตามอัตราการตกค้างของนักศึกษา เมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า นักศึกษาตกค้างมีแนวโน้มลดลง

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาหลักสูตร เทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 และปีการศึกษา 2556 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจเป็นผลมาจากนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาโดยวิธีโควตา เป็นนักศึกษาที่มีผลการ เรียนดีเป็นพื้นฐานเดิมอยู่แล้ว ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยดีกว่านักศึกษา กลุ่มที่รับเข้าศึกษาโดยวิธีการสอบตรง และอาจเกิดจากปัจจัยส่วนบุคคลในด้านความสนใจเรียน พื้นฐานของครอบครัว และสภาพแวดล้อม เป็นต้น

ผลการศึกษานี้จะเป็นแนวทางให้สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการกำหนดนโยบาย เกี่ยวกับวิธีการรับเข้าและสัดส่วนของนักศึกษาที่จะรับเข้าในแต่ละวิธี เพื่อที่จะสามารถตอบสนอง ต่อพันธกิจของ หลักสูตร คณะ และมหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสมในอนาคต

คำสำคัญ : นักศึกษาสาขาการบัญชี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

**Comparing Scholastic Achievement of Accounting Students of
the Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology
Srivijaya, Songkhla Admitted by Quota System and Direct Examination System**

Kamonporn Wannachat and Busabun Leorungruang ¹

Abstract

The present study aims to (1) examine achievement in scholastic studies with the rates of those who have changed their fields of study, non-completed studies, withdrawals, and terminations of students who have transferred into the accounting program of the Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla; (2) compare the rates of those who have changed their fields of study, non-completed studies, withdrawals, and terminations of students in the accounting program of the Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla who had qualified by the quota system and by the direct examination system; and (3) compare scholastic achievement of students in Accounting in the Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology, Srivijaya, Songkhla who had qualified by the quota system and by direct examination.

The population that was sampled in this study were a total of 327 students in the transfer program of accounting of the Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla that were admitted in the academic year 2011 - 2013.

Data analysis included descriptive statistics and independent t-test analysis. The results from the study indicated that the rate of those who transferred their fields of study, who resigned and who were terminated in the transfer program of accounting of the Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla in the academic year 2011-2013 had an increasing tendency to change their field of study each year. When considered separately by the types of admissions, it was found that the majority of students had been admitted through direct examination. Particularly, it was found that only terminated students were mostly quota students which may be due to their ability to enter other universities

of their choice. From questioning these students it was discovered that the reason for the withdrawal of studies of quota students was due to their ability to pass the civil service examinations and elected to work. Nevertheless, when the rates of students with non-completed studies were compared, it was found that the tendency of these students declined.

In addition, results of this study found that the achievement of students of the transfer program in accounting of the Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla who qualified by both quota and test admission in the academic year 2011 and 2013 were statistically significant at a level of .05. This could be due to those students admitted by quota were those with good grades with a solid foundation and, thus, achieved better scholastic results at tertiary level than those who gained admission by direct examination. Other factors affecting their performance could be individual commitment to studies, family background and environment, etc.

The results of this study can provide guidelines for the Accounting Department, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya, to be used in policy decisions regarding the appropriate acceptance and apportionment of students to be admitted by various means in support of the mission of the curricula, faculty and university in future.

คำสำคัญ : Accounting Students, Scholastic Achievement

¹ Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัย เรื่อง ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี-
ราชมงคลศรีวิชัย งบประมาณรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2558 ซึ่งการดำเนินการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้
ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณทั้งหลาย อาทิเช่น นางสาวอุมาภรณ์ กริโส หัวหน้า
สำนักงานสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ที่อนุเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ตลอดจนผู้ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำในการค้นคว้าวิจัย ตลอดจนตรวจสอบและแก้ไข
ปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์สำหรับการทำวิจัย ฉบับนี้

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญู
กตเวทิตาด้วยความเคารพยิ่งแก่ คุณพ่อ คุณแม่ บुरพจารย์ ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่
ผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

กมลพร วรรณชาติ
หัวหน้าโครงการ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(ก)
Abstract	(ค)
กิตติกรรมประกาศ	(จ)
สารบัญ	(ฉ)
รายการตาราง	(ซ)
รายการภาพประกอบ	(ณ)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
กรอบแนวคิด	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	5
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา	8
หลักสูตรของสาขาการบัญชี	10
ระเบียบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	14
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
สมมติฐาน	29
การวิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 4 ผลการศึกษา	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการศึกษา	42
อภิปรายผลการศึกษา	44
ข้อจำกัดของการศึกษา	48
ข้อเสนอแนะ	48
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก ก. แบบเก็บข้อมูล	55
ภาคผนวก ข. ผลการทดสอบการแจกแจงของข้อมูล	56

รายการตาราง

ตาราง		หน้า
1.1	แสดงจำนวนของนักศึกษาตกค้าง หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ปีการศึกษา 2554 – ปีการศึกษา 2556	2
3.1	แสดงจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี ปีการศึกษา 2554 – ปีการศึกษา 2556	28
4.1	แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาปีการศึกษา 2554	33
4.2	แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาปีการศึกษา 2555	34
4.3	แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาปีการศึกษา 2556	35
4.4	แสดงอัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการพ้นสภาพของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 – ปีการศึกษา 2556	36
4.5	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 – ปีการศึกษา 2556	39

รายการภาพประกอบ

ภาพที่

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

4

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง”

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นสถานศึกษา ที่มุ่งผลิตบัณฑิต นักปฏิบัติ ให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ มีความรู้ความสามารถ เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน ในหลากหลายวิชาชีพ ทั้งนี้คณะบริหารธุรกิจเป็นคณะหนึ่งที่มุ่งผลิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิต นักปฏิบัติ ที่มีความรู้ ความสามารถ ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย โดยสาขาการบัญชีเป็นสาขาหนึ่งของคณะบริหารธุรกิจ ที่มีนักศึกษาจำนวนมากสนใจสมัครเข้ามาศึกษาต่อ ดังนั้นจึงต้องมีกระบวนการสอบคัดเลือกที่ดี เพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ เพียงพอที่จะศึกษาและสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามกำหนดของหลักสูตร

ในปัจจุบันกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเทียบโอน ของสาขาการบัญชี มี 2 วิธี คือ วิธีโควตา และวิธีการสอบตรง เพื่อคัดเลือกนักศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถเข้ามาศึกษา ซึ่งคาดหวังว่านักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกด้วยวิธีดังกล่าว จะสำเร็จการศึกษาได้ตามกำหนดของหลักสูตร โดยไม่ตกค้าง หรือออกกลางคัน ทั้งนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นตัวบ่งชี้ผลการเรียนของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาผ่านการเรียนครบตามกำหนดของหลักสูตรก็จะสำเร็จการศึกษา อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลสถิติผู้สำเร็จการศึกษา ของสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย พบว่า มีนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี จำนวนมากที่ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามกำหนด ดังแสดงในตาราง 1.1

ตาราง 1.1 แสดงจำนวนของนักศึกษาตกค้าง คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ปีการศึกษา 2554 – ปีการศึกษา 2556

ปีการศึกษา สาขา	2554		2555		2556	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การตลาด	4	4.49	63	38.18	45	24.86
การจัดการทั่วไป	6	6.74	31	18.79	9	4.97
การจัดการอุตสาหกรรม	17	19.10	30	18.18	33	18.23
การจัดการสำนักงาน	8	8.99	9	5.45	0	0
ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	0
การบัญชี	44	49.44	23	13.95	59	32.60
ระบบสารสนเทศทางธุรกิจ	10	11.24	9	5.45	23	12.71
การจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์	0	0	0	0	12	6.63
ระบบสารสนเทศ	0	0	0	0	0	0
รวม	89	100	165	100	181	100

ที่มา: สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน <http://regisdb.rmutsv.ac.th/regisInfo/mainData.php>

สืบค้นวันที่ 19 เมษายน 2557

จากตาราง 1.1 แสดงจำนวนของนักศึกษาตกค้าง คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ปีการศึกษา 2554 – ปีการศึกษา 2556 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี ที่ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามกำหนด มีจำนวนมากเมื่อเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ และจากการสังเกตของผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์ประจำสาขาการบัญชี พบว่า ปัจจุบันนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี จำนวนมาก มีปัญหาการเรียนทำให้เกิดการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และ การฟื้นฟูสภาพ ซึ่งปัญหาดังกล่าว อาจเกิดจากกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาที่มีความแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจ ที่จะศึกษา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเปรียบเทียบอัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และ การฟื้นฟูสภาพ ของนักศึกษาโควตากับนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกใน หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการกำหนดวิธีการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อใน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการฟื้นฟูสภาพ ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบ อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการฟื้นฟูสภาพ ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธี โควตา และวิธีสอบตรง

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธี โควตา และวิธีสอบตรง

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการฟื้นฟูสภาพ ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธี โควตา และวิธีสอบตรงมีความแตกต่างกัน

1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธี โควตา และวิธีสอบตรงมีความแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 แหล่งที่มาของข้อมูล ได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ จากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

1.4.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษา ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 108 คน ปีการศึกษา 2555 จำนวน 106 คน และ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 113 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 327 คน โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษา

1.4.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการฟื้นฟูสภาพ ของนักศึกษา จะไม่คำนึงถึง เพศ ศาสนา พื้นฐานความรู้เดิม และปัจจัยอื่นๆ ที่อาจมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.5 นิยามศัพท์

นักศึกษาสาขาการบัญชี หมายถึง นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก และรายงานตัวเป็นนักศึกษาในสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา

นักศึกษาโควตา หมายถึง นักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้ที่มีการเรียนดีหรือมีความสามารถพิเศษตามข้อกำหนดของหลักสูตร

นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการสอบคัดเลือกและรับเข้าเป็นนักศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาแต่ละคน ในสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา

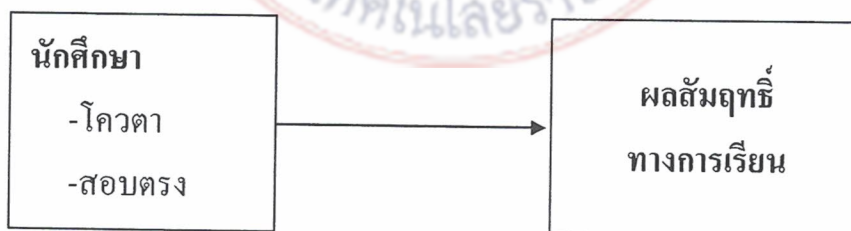
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เป็นฐานข้อมูลให้แก่ สาขาการบัญชีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

1.6.2 เป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาต่อในสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

1.6.3 เป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาต่อในสาขาอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย และสถาบันการศึกษาอื่น ๆ

1.7 กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตา และวิธีสอบตรง” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำเสนอได้ดังนี้

2.1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มุ่งเน้นการจัดการศึกษาชั้นสูง ในการผลิตบัณฑิตวิชาชีพที่มีความสามารถในการบริหารจัดการอาชีพด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการบริการ และยึดแนวทางที่ว่า “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เน้นผลิตบัณฑิต นักปฏิบัติด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่คิดเป็น ทำเป็น และใช้เป็น ที่มีคุณธรรมและจริยธรรม” นอกจากนี้ยังมีนโยบาย ในการพัฒนาส่งเสริมการจัดการเรียน การสอน การวิจัย การบริการชุมชน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมพัฒนาบุคลากรให้ก้าวทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์ตามวิสัยทัศน์ และทรัพยากรที่มีอยู่อย่างโปร่งใส

2.1.2 ที่ตั้งมหาวิทยาลัย

เลขที่ 1 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

2.1.2 ปรัชญาการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

"สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี"

2.1.3 เอกลักษณ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

"เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีทักษะปฏิบัติ"

2.1.4 อัตลักษณ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

"บัณฑิตนักปฏิบัติ"

2.1.5 ปณิธาน

"ด้วยปณิธานที่ตั้งมั่นจะเป็นภูมิพลังแห่งปัญญาของแผ่นดิน มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะผลิตบัณฑิตที่รู้จริง ปฏิบัติได้ เปี่ยมด้วยคุณธรรม จริยธรรม เพื่อสร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติ"

2.1.6 วิสัยทัศน์ (Vision)

มหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสู่สากล ที่มีคุณธรรมและจริยธรรม

2.1.7 ค่านิยมหลัก (Core Values)

"เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีทักษะปฏิบัติ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง"

2.1.8 พันธกิจ (Mission)

1. ผลิตกำลังคนด้านวิชาชีพบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ และมีความสามารถพร้อมเข้าสู่อาชีพ
2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมสู่การผลิต การบริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่ม
3. ให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อพัฒนาอาชีพให้มีความสามารถ ในการแข่งขัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืน
4. ทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

2.1.9 เป้าประสงค์

1. บัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านสังคมศาสตร์ มีคุณภาพตามความต้องการของประเทศ
2. งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สามารถถ่ายทอดสู่การผลิต การบริการ และสร้างมูลค่าเพิ่ม
3. ชุมชนและสังคมไทยได้รับการบริการวิชาการเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเพิ่มศักยภาพ ในการแข่งขันของประเทศ
4. นักศึกษาและบุคลากร มีจิตสำนึกในการทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

2.1.10 นโยบายสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1. นโยบายด้านพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
2. นโยบายด้านพัฒนาคุณภาพนักศึกษา
3. นโยบายด้านพัฒนาบุคลากร
4. นโยบายด้านพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมและบริการชุมชน

5. นโยบายด้านพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
6. นโยบายด้านพัฒนาการบริหารจัดการและการประกันคุณภาพ

2.1.11 ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาการศึกษาระดับพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มุ่งสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพคุณธรรมและจริยธรรม ผู้ระดับสากล
2. การพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม ให้มีคุณภาพเข้าสู่มาตรฐานสากล
3. การสร้างความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีตามความต้องการของสังคม
4. การปลูกจิตสำนึกในการทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมแก่นักศึกษาและบุคลากร

2.1.12 กลยุทธ์

1. เพิ่มและพัฒนาอาจารย์ที่มีศักยภาพให้เพียงพอ
2. พัฒนาศักยภาพบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถด้านวิชาการ และทักษะวิชาชีพ พร้อมเข้าสู่งาน
3. พัฒนาและส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพนักศึกษา
4. พัฒนาและบริหารหลักสูตร ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ความต้องการของตลาดแรงงาน และทิศทางการพัฒนาประเทศ
5. สร้างความพร้อม และพัฒนาศักยภาพด้านการจัดการเรียนการสอน
6. สร้างความพร้อม และส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ
7. พัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย
8. พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
9. พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถด้านวิชาการ วิชาชีพ ตามสายงานอย่างต่อเนื่อง
10. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาการบริหารจัดการ และการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

11. สนับสนุนถึงอำนวยความสะดวกและสร้างความพร้อม ความเข้มแข็งด้านการวิจัย

12. ส่งเสริมและยกระดับมาตรฐานงานวิจัยทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการ ของสังคมทั้งระดับท้องถิ่น และระดับชาติ

13. บริการวิชาการ และถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อสร้างความเข้มแข็ง และชี้นำสังคมอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน

14. สนับสนุนและส่งเสริมการทำนุบำรุงศาสนา สืบสานประเพณี ศิลปวัฒนธรรม เผยแพร่ภูมิปัญญาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2.1.13 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1. มีวินัย ซื่อสัตย์ เสียสละ จิตสาธารณะ และภักดีต่อองค์กร
2. เป็นนักปฏิบัติ ใฝ่รู้ ใฝ่งาน
3. คิดเป็น ทำเป็น ใฝ่เป็น
4. มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข
5. เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีทักษะการสื่อสารระดับสากล
6. รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
7. สามารถทำงานเป็นทีมได้ ทั้งในบทบาทของผู้นำและผู้ตาม
8. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย และสิ่งแวดล้อม
9. มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

ด้วยการพัฒนาอย่างมีศักยภาพและมีจุดยืนที่ชัดเจน มหาวิทยาลัยฯ จึงแบ่งเขตพื้นที่ ออกเป็น 5 หน่วยงาน ในพื้นที่ภาคใต้ ได้แก่

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ทุ่งใหญ่
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ขนอม
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง

2.2 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา มีการจัดโครงสร้างหลักสูตร การศึกษา แบ่งออกเป็น 5 คณะ คือ คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี และคณะบริหารธุรกิจ

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้านวิชาชีพ และเทคโนโลยี มุ่งเน้นผลิตนักศึกษาที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีการฝึกงานนอกสถานศึกษาเพื่อให้ความเชี่ยวชาญเทคโนโลยี และมีความรอบรู้ทางด้านวิชาการออกสู่สังคม ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ เป็นที่ยอมรับขององค์กร ทั้งนี้ยังสามารถปฏิบัติงานและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี จนทำให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพการงานต่าง ๆ โดยมีปรัชญาการศึกษา วัตถุประสงค์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ ดังนี้

1. ปรัชญาการศึกษา

“ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีคุณธรรม นำความรู้ สู่การพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน”

2. วิสัยทัศน์ (Vision)

“คณะบริหารธุรกิจเป็นองค์กรการศึกษาที่ผลิตบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงด้านธุรกิจและเศรษฐกิจ”

3. พันธกิจ (Mission)

1. ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีให้มีคุณภาพ มีคุณธรรม และจริยธรรม
2. สร้างงานวิจัยให้สอดคล้องและเกิดประโยชน์แก่สังคม
3. ให้บริการวิชาการที่มีคุณค่าแก่สังคม
4. ทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยและรักษาสิ่งแวดล้อม

4. เป้าประสงค์ (Goals)

1. บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ต้องการของสังคม
2. ผลิตงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม
3. บริการวิชาการแก่ชุมชน
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยและรักษาสิ่งแวดล้อม
5. พัฒนาคณะให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

ในปัจจุบันทางคณะบริหารธุรกิจ ได้จัดการศึกษาอยู่ใน 2 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรีและปริญญาโท โดยระดับปริญญาตรีเปิดสอนใน 4 สาขา ประกอบด้วย สาขาการบัญชี สาขาการตลาด สาขากระบวนบริหารงานธุรกิจ สาขาการจัดการ และระดับปริญญาโท เปิดสอน 1 สาขา คือ สาขาการจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.3.6 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

1. สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า หรือ
2. สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาการบัญชี โดยวิธีเทียบโอนผลการเรียน ตามระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยว่าด้วยการเทียบโอนผลการเรียน
3. มีคุณสมบัติ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551

2.3.7 การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

1. โดยวิธีการรับตรงในระบบโควตา
2. โดยวิธีการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัย
3. โดยวิธีการสอบคัดเลือกผ่านสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2.3.8 อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

1. ผู้ทำบัญชี
2. สมุหบัญชี
3. ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
4. ผู้ตรวจสอบและรับรองบัญชีภาษีอากร
5. ผู้ตรวจสอบภายในของภาครัฐและเอกชน
6. ผู้ตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ภาครัฐ
7. ผู้ตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ภาคเอกชน
8. ผู้วางระบบบัญชี
9. นักบัญชีบริหาร
10. อาจารย์บัญชีของภาครัฐและเอกชน
11. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี
12. ประกอบธุรกิจส่วนตัว เช่น เปิดสำนักงานรับทำบัญชีและให้คำปรึกษาด้านบัญชีและภาษี

2.3.9 โครงสร้างหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	136 หน่วยกิต
1. หน่วยวิชาศึกษาทั่วไป	31 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มความรู้ตามหลักจริยธรรม	3 หน่วยกิต
1.2 กลุ่มความรู้ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.3 กลุ่มความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ และทักษะเชิงตัวเลข การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	6 หน่วยกิต
1.4 กลุ่มความรู้เชิงบูรณาการ/สหวิชาการ	3 หน่วยกิต
1.5 กลุ่มความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม	3 หน่วยกิต
1.6 กลุ่มทักษะทางกีฬาและสุขภาพมัธย	1 หน่วยกิต
1.7 กลุ่มทักษะทางภาษาและการสื่อสาร	9 หน่วยกิต
2. กลุ่มวิชาเฉพาะ	99 หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาพื้นฐาน	41 หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาชีพบังคับ	42 หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาชีพเลือก	16 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6 หน่วยกิต

2.3.10 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

ให้พิจารณาจากพัฒนาการของนักศึกษา ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม การสอบ หรือวิธีการอื่นใดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรรายวิชา การวัดผลการศึกษามีหลายครั้งในระหว่างภาคการศึกษา และมีการวัดผลการศึกษาเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาอย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง เพื่อประเมินผลการศึกษา

นักศึกษาที่มีสิทธิได้รับการประเมินผลการศึกษาแต่ละรายวิชา ต้องมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบของระยะเวลาศึกษาทั้งหมดของแต่ละรายวิชา เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษจากอาจารย์ผู้สอน

การประเมินผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่มีการประเมินผลเป็นระดับคะแนน มีลำดับขั้นดังนี้

ระดับคะแนน	ผลการศึกษา	ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	4.0
B ⁺	ดีมาก (Very Good)	3.5
B	ดี (Good)	3.0
C ⁺	ดีพอใช้ (Fairly Good)	2.5
C	พอใช้ (Fair)	2.0
D ⁺	อ่อน (Poor)	1.5
D	อ่อนมาก (Very Poor)	1.0
F	ตก (Fail)	0.0

กรณีที่ไม่มีการประเมินผลเป็นระดับคะแนน ให้ประเมินผลการศึกษาเป็นสัญลักษณ์ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
W	ถอนรายวิชาโดยได้รับอนุมัติ (Withdrawn)
I	การประเมินผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
S	ผลการศึกษา การปฏิบัติงาน ฝึกงาน เป็นที่พอใจ (Satisfactory)
U	ผลการศึกษา การปฏิบัติงาน ฝึกงาน ไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)
AU	การลงทะเบียนเรียนเป็นกรณีพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

ให้พิจารณาจากพัฒนาการของนักศึกษา ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรม การสอบ หรือวิธีการอื่นใดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรรายวิชา การวัดผล การศึกษาอาจมีหลายครั้งในระหว่างภาคการศึกษา และมีการวัดผลการศึกษาเมื่อสิ้นสุดภาค การศึกษาอย่างน้อย ภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง เพื่อประเมินผลการศึกษา

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

นักศึกษาได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยต้องศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรและข้อกำหนดของสาขาวิชา มีหน่วยกิตสะสม ไม่ต่ำกว่าที่หลักสูตรกำหนดไว้ และได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 เป็นผู้มีความประพฤติที่ไม่ขัดต่อระเบียบของมหาวิทยาลัย และต้องผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่ มหาวิทยาลัยกำหนด

2.4 ระเบียบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

จากข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ว่าด้วยเรื่อง การศึกษาระดับปริญญาตรี หมวด 3 เรื่อง การรับเข้าเป็นนักศึกษา ได้กำหนดระเบียบการรับเข้าเป็นนักศึกษาไว้ดังนี้

2.4.1 ผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาต้องมีคุณสมบัติและลักษณะ ดังนี้

2.4.1.1 เป็นผู้มีความรู้การศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.4.1.2 คุณสมบัติอื่นๆ ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

2.4.2 การคัดเลือกผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย หรือการคัดเลือกตามวิธีการอื่นที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2.4.3 การรายงานตัวของผู้ที่ผ่านการคัดเลือก

2.4.3.1 ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในหลักสูตรต่างๆ และมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อกำหนดข้างต้น ต้องมารายงานตัวขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา โดยนำส่งเอกสารหลักฐาน พร้อมทั้งชำระค่าลงทะเบียนเรียนและค่าธรรมเนียมต่างๆ ตามวัน เวลา และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2.4.3.2 ผู้ผ่านการคัดเลือกที่ไม่สามารถมารายงานตัวเป็นนักศึกษาใหม่ ตามวัน เวลา ที่มหาวิทยาลัยกำหนดถือว่าสละสิทธิ์ เว้นแต่ได้แจ้งเหตุความจำเป็นให้มหาวิทยาลัยทราบเป็นลายลักษณ์อักษร และต้องมารายงานตัวภายในสิบสี่วัน นับแต่วันที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้ นักศึกษามารายงานตัว ทั้งนี้การพิจารณาอนุญาตให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดี

2.4.4 การพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

2.4.4.1 เสียชีวิต

2.4.4.2 ลาออก

2.4.4.3 ถูกให้ออก

2.4.4.4 ถูกคัดชื่อออก

2.4.4.5 ไม่ลงทะเบียนเรียนให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ยกเว้นผู้ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

2.4.4.6 ไม่ชำระค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา

2.4.4.7 ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่าสองเท่าของแผนการเรียนตามหลักสูตรนับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

2.4.4.8 การฟื้นฟูสภาพเนื่องจากผลการศึกษา

1) มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.50 เมื่อลงทะเบียนเรียนมีหน่วยกิตสะสมที่นำมาหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่างสามสิบถึงห้าสิบเก้าหน่วยกิต

2) มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.75 เมื่อลงทะเบียนเรียนมีหน่วยกิตสะสมที่นำมาหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่หกสิบหน่วยกิตขึ้นไปจนถึงจำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามหลักสูตร

3) นักศึกษาซึ่งลงทะเบียนเรียนครบหน่วยกิตตามหลักสูตรแล้ว แต่ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ถือว่ายังไม่สำเร็จการศึกษา สามารถลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่อยู่ในหลักสูตรต่อไปอีกไม่เกินสี่ภาคการศึกษาปกติติดต่อกัน ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาที่กำหนด เมื่อสิ้นสุดระยะเวลานี้แล้ว หากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมยังต่ำกว่า 2.00 ให้นักศึกษาฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

2.4.4.9 สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและได้รับอนุมัติปริญญา

2.4.5 การสำเร็จการศึกษา

2.4.5.1 นักศึกษาผู้มีสิทธิขอสำเร็จการศึกษาและขออนุมัติปริญญาต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- 1) ศึกษารายวิชาครบตามหลักสูตรและข้อกำหนดของสาขาวิชานั้น
- 2) มีหน่วยกิตสะสมไม่ต่ำกว่าที่หลักสูตรกำหนดไว้ และได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ไม่ต่ำกว่า 2.00
- 3) เป็นผู้มีความประพฤติที่ไม่ขัดต่อระเบียบของมหาวิทยาลัย และต้องผ่านเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2.4.5.2 การยื่นคำร้องขอสำเร็จการศึกษาและขออนุมัติปริญญา ต้องดำเนินการในภาคการศึกษาที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา และภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษาเท่านั้น

2.4.5.3 นักศึกษาที่ไม่ดำเนินการตามข้อ 2.4.5.2 จะไม่ได้รับการพิจารณาเสนอชื่อเพื่อขออนุมัติปริญญาในภาคการศึกษานั้น และต้องชำระเงินค่ารักษาสภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษาจนถึงภาคการศึกษาที่นักศึกษายื่นคำร้องขอสำเร็จการศึกษาและขออนุมัติปริญญา

2.4.5.4 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ต้องยื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนบัณฑิต เพื่อขอรับปริญญาพร้อมชำระเงินค่าขึ้นทะเบียนบัณฑิตตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2.4.5.5 การเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อรวรรณ เจือจันทร์ (2536) ให้ความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และความสำเร็จในการเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นด้วยคะแนนสอบ

มณฑารัตน์ ชูพินิจ (2540) ให้ความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสำเร็จในการพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและไม่ใช้สติปัญญา โดยแสดงออกในรูปของคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสมซึ่งสามารถสังเกตได้จากการวัดหรือการทดสอบทั่วไป

เกษตรชัย และหิม (2542) ให้ความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ หรือความสำเร็จที่ผู้เรียนได้รับหลังจากผู้เรียนได้รู้วิชาเหล่านั้นแล้ว ซึ่งสามารถพิจารณาจากคะแนนสอบหรือการทำงานตามที่ครูกำหนด หรือทั้งสองอย่างรวมกัน รวมทั้งอาจได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ ร่วมด้วย

นิธิภัทร กมลสุข และ วรญา สร้อยทอง (2556) ให้ความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการประเมินความรู้ ความสามารถในการเรียนทุกรายวิชาในรูปแบบเกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2556) ให้ความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดความสำเร็จทางการเรียน หรือการวัดประสพการณ์ทางการเรียน หรือการวัดประสพการณ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอน โดยวัดจุดมุ่งหมายของการสอน หรือวัดผลสำเร็จจากการศึกษาอบรม

เดือนแรม บ่อเงิน (2557) ให้ความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้จากการเรียน ซึ่งเกิดจากการกระทำที่ต้องอาศัยความพยายามในการเรียน โดยต้องอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจระดับความสามารถของผู้เรียน แสดงออกในรูปของคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสม

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาแต่ละคน ในสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา

2.5.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเย่ และบริกซ์ (Gagne and Briggs อ้างถึงใน พรศรี พุทธานนท์, 2550) ได้แบ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ เป็น 2 ประเภท คือ

1. ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยเดิมของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการให้สิ่งเร้าพร้อมกันให้ผู้เรียนตอบสนองในสิ่งที่ต้องการ ประกอบด้วย การทำซ้ำ คือ การให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้สิ่งเร้า แล้วตอบสนองหลายๆ ครั้ง จนสามารถเรียนรู้ได้ การให้การเสริมแรง คือ การเสริมแรงกำลังใจให้เกิดความพอใจในการเรียนรู้

2. ปัจจัยภายใน เป็นสิ่งภายในที่ผู้เรียนต้องมีเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ข้อเท็จจริงในขณะที่เรียนขณะนั้น หรือ ระลึกจากที่เคยเรียนมาแล้ว ทักษะทางปัญญา หมายถึง ความสามารถในการใช้สมองเพื่อการเรียนรู้ โดยระลึกจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมา ยุทธศาสตร์ หมายถึง สมรรถภาพที่ควบคุมการเรียนรู้ ความตั้งใจ การจำ และพฤติกรรมความคิดของมนุษย์ เป็นกระบวนการทำงานภายในสมองของมนุษย์ ผู้เรียนอาจได้แนวทางในขณะที่เรียน

ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2548) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียน กล่าวคือ พื้นฐานของผู้เรียนเป็นหัวใจในการเรียน ผู้เรียนแต่ละคน จะเข้าชั้นเรียนด้วยพื้นฐานที่จะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ที่ต่างกัน ถ้าเขามีพื้นฐานที่คล้ายคลึงกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะไม่แตกต่างกัน โดยคุณลักษณะของแต่ละคน เช่น ความรู้ที่จำเป็นก่อนเรียน แรงจูงใจในการเรียน คุณภาพการสอน นอกจากนี้ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สำคัญในการเรียนการสอน ได้แก่

(1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของแอทคินสัน ซึ่งได้อธิบายในสถานการณ์หนึ่ง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะพยายามที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จ โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐาน ถ้าผลงานสูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์มาตรฐานก็ถือว่าประสบความสำเร็จ ซึ่งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบ คือ ความคาดหวัง สิ่งล่อใจ และแรงจูงใจจากความพึงพอใจในการแสวงหาความสุขและหลีกเลี่ยงความผิดหวัง

(2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ คือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ ถือว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ และมีอิทธิพลต่อความสำเร็จส่วนตัว และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อสังคม ซึ่งเขามีความคิดที่ว่า การอบรมเลี้ยงดูและวัฒนธรรมของสังคมที่เน้นความสำเร็จคือที่มาของสังคมที่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมในสังคมที่เห็นความสำเร็จจะทำให้พ่อแม่อบรมเลี้ยงดูนักเรียน โดยเน้นความสำเร็จ พ่อแม่จะพยายามฝึกให้เด็กช่วยตัวเอง ฝึกการคิดแก้ปัญหา และให้การ

เสริมแรงพฤติกรรมที่มุ่งความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน การอบรมเลี้ยงดูจะพัฒนาให้เด็กเติบโตเป็นคนที่ต้องการความสำเร็จ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วย แมคเคลแลนด์ ได้พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีค่อนข้างสูง การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวของเด็กเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะครอบครัวที่พ่อแม่เลี้ยงดูแบบเดินสายกลาง ไม่ใช่อำนาจบาตรใหญ่ ไม่ตามใจเด็กจนเกินไป ไม่เกี่ยวข้องให้เด็กทำในสิ่งที่เกินความสามารถของเขา ไม่วางมาตรฐานความสำเร็จไว้สูงหรือต่ำเกินไป ส่งเสริมให้เด็กช่วยตัวเองสามารถทำอะไรเองตั้งแต่เด็ก เมื่อพ่อแม่และครูให้ความรักความอบอุ่นและสนับสนุนแก่เด็ก เขาจะประสบความสำเร็จด้วยตัวเอง

(3) แรงจูงใจในการเรียนรู้ แรงจูงใจ เป็นแรงเสริมที่เกิดจากทั้งภายในและภายนอก เป็นขวัญและกำลังใจในการเรียนรู้และการทำงาน ครูสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในด้านต่างๆ ของนักเรียนให้เกิดผลดี จึงต้องมีการพัฒนาแรงจูงใจ สร้างขวัญและกำลังใจ การจัดสภาพการเรียนและการทำงาน รวมทั้งการให้บทเรียนที่เหมาะสมกับสติปัญญาความสามารถของผู้เรียนดังนี้

1. แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน ครูพยายามปรับบทเรียนและสภาพห้องเรียนที่จะสร้างความพึงพอใจให้เกิดแก่นักเรียนด้วย

1.1 แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ ผลการเรียน การได้รู้และความสำเร็จของสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว

1.2 แรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น อยากสำรวจตรวจตรา อยากจัดการ ซึ่ง มาสโลว์ (Maslow) ถือว่าเป็นความต้องการความสำเร็จในชีวิต ทำให้มนุษย์แสวงหาสิ่งที่ตนต้องการและพอใจที่ตัวได้ทำ ครูจะพบว่าเด็กไม่ชอบความอยู่หนึ่งๆ และไม่ให้ซักถาม จึงขัดกับความต้องการและแรงจูงใจของเด็ก เด็กเป็นผู้ที่ต้องการแสวงหาด้วยความอยากรู้อยากเห็น หากครูได้ใช้ความรู้ อยากทดลองของผู้เรียนให้ถูกทาง และเป็นการเรียนในสิ่งที่เขาสนใจก็จะให้เขาได้ประสบผลสำเร็จในสิ่งที่ต้องการ

2. ลักษณะของบทเรียน บทเรียนหรืองานที่ทำให้ผู้เรียนทำ อาจทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนสูงหรือต่ำได้ เช่น ความยากง่ายของบทเรียน ความยากง่ายนี้อาจวัดจากทักษะของผู้เรียนเอง ความยากง่ายนี้จะสัมพันธ์กับความสามารถ ความต้องการ ความพอใจของผู้เรียนแต่ละคน บทเรียนอย่างเดียวกัน อาจยากไปสำหรับนักเรียนคนหนึ่ง และอาจง่ายไปสำหรับนักเรียนอีกคนหนึ่งก็ได้ นอกจากนี้ความสนใจของบทเรียนก็มีผลในด้านแรงจูงใจ บทเรียนหรืองานที่ทำทลายความสามารถ งานที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกทำงานที่มีค่าตอบแทน งานที่สร้างชื่อเสียงเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะทำให้สำเร็จ

3. ความคาดหวัง เป็นความคาดหวังที่มาจากกลุ่ม เช่น เพื่อน นักเรียนคาดหวังจากครู พ่อแม่ และความคาดหวังส่วนตัวทั้ง 3 กลุ่ม จะมีลักษณะแตกต่างกัน คือ

3.1 ความคาดหวังจากกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนที่เป็นสมาชิกของกลุ่มถูกกระตุ้นให้คล้อยตามและพยายามที่จะทำตาม ถ้าครูพยายามปลูกฝังค่านิยมในด้านความเชื่อในตนเอง ความพยายาม และความพยายามที่จะทำตาม ถ้าครูพยายามปลูกฝังค่านิยมในด้านความเชื่อในตนเอง ความพยายามและความสำเร็จให้แก่ นักเรียนทุกคนในชั้นเรียนก็มีผลต่อการพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนได้สนใจในบทเรียน ตั้งใจเรียนมากขึ้น

3.2 ความคาดหวังของบุคคลสำคัญสำหรับนักเรียน เช่น พ่อแม่ ครู ถ้าพ่อแม่ หรือครู แสดงความเชื่อและชื่นชมความสามารถของเด็ก เด็กคนนั้นจะรับรู้และมีพฤติกรรมคล้อยตาม ไม่อยากทำให้พ่อแม่ผิดหวัง

นอกจากนี้ Creamer Z1989 อ้างถึงใน พัฒนพงษ์ สีกา,2551) ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมี 7 ด้าน ได้แก่

1. ปัจจัยด้านสังคม ประกอบด้วยกลุ่มเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว
2. ปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบด้วย เป้าหมายและนโยบาย คุณลักษณะทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม
3. ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ประกอบด้วย พื้นฐานความรู้เดิม คุณลักษณะทางชีวะสังคม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
4. ปัจจัยด้านครูผู้สอน ประกอบด้วย ภูมิหลังและรูปแบบการสอน
5. ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย ปริมาณและคุณภาพการเรียนการสอนและหลักสูตร
6. ปัจจัยด้านวิธีสอน ประกอบด้วย การสอนเป็นรายบุคคล การกระตุ้นหรือเกมการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพิเศษ กระจัดระบบการเรียนรู้ การสอนเป็นทีม ปริมาณการให้การบ้านและการใช้สื่อการสอน
7. ปัจจัยด้านการสร้างยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ประกอบด้วย การเสริมแรง การสร้างความก้าวหน้า และการให้ข้อมูลย้อนกลับ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจนา แยมเสารง (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวรและเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร ตามระบบรับเข้าศึกษาระหว่างระบบกลาง (Admission) ระบบรับตรง (Quota) และระบบรับตรง (โครงการพิเศษ) กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวรที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2-5 ภาคการศึกษาปลายปีการศึกษา 2554 จำนวน 158 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากกลุ่มประชากรทั้งหมด ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามนำ ข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ กำหนดหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression method) แบบ Stepwise และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ตามระบบรับเข้าศึกษา พบว่า นิสิตที่เข้าศึกษาผ่านระบบการสอบเข้าที่ต่างกันทั้ง 3 ระบบ มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ ระบบสอบเข้าที่นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงสุด คือ ระบบกลาง (Admission) รองลงมาคือ ระบบรับตรง (โครงการพิเศษ) และระบบรับตรง (Quota) ตามลำดับ จากผลการวิจัยมีข้อสังเกตว่า ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตทั้ง 3 ระบบ ส่วนหนึ่งมาจากความถนัดทางการเรียนและพฤติกรรมการเรียนของนิสิตที่แตกต่างกัน อีกส่วนหนึ่งน่าจะมาจากระบบการคัดกรองนิสิตที่มีมาตรฐานแตกต่างกัน ซึ่งระบบกลาง (Admission) เป็นระบบที่มีมาตรฐานในการสอบคัดเลือกนิสิต เพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดตรงตามสาขาวิชาที่เรียน จึงส่งผลให้นิสิตที่เข้ามาศึกษาจากระบบนี้มีศักยภาพในการเรียนในรายวิชาต่างๆ ทั้งวิชาศึกษาทั่วไปและวิชาเฉพาะของหลักสูตรได้ดีส่งผลให้นิสิตมีเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) สูงตามมาใน มุมกลับกันระบบคัดกรองที่มหาวิทยาลัยสร้างขึ้นสำหรับรับนิสิตในระบบรับตรงนั้นต้องคำนึงถึงการให้โควตาสำหรับนักเรียนในจังหวัดภาคเหนือที่อยู่ในเขตส่งเสริมการศึกษาของมหาวิทยาลัยนเรศวร วิธีการสอบคัดเลือกที่ยังไม่มีประสิทธิภาพมากพอ ที่จะคัดกรองผู้ที่มีความรู้ความสามารถและถนัดในสาขาวิชา อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงจำนวนรับตามแผนที่วางไว้ จึงส่งผลให้นิสิตที่ผ่านการ สอบเข้าศึกษาในระบบนี้มีศักยภาพในการเรียน

รายวิชาต่างๆ ต่ำกว่านิสิตที่ผ่านการสอบเข้าจากระบบกลาง (Admission) ซึ่งที่ผ่านมาก็ยังไม่มี การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนิสิตที่รับเข้าจากระบบต่างๆ อย่างแท้จริง

กาญจนา กันสร และ ชารารัตน์ กิตติตระกูล (2558) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนิสิต ที่เข้าศึกษา คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2552 เพื่อ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสะสมผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่างประเภทรับตรง (โควตา) และ แอดมิสชันส์ของแต่ละสาขาวิชา โดยเก็บข้อมูลจากนิสิตคณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่รับเข้าศึกษาปีการศึกษา 2552 จำนวน 190 คน ซึ่งรวบรวมข้อมูลจากงานทะเบียนและประเมินผล มหาวิทยาลัยนเรศวร มาแสดงเป็นร้อยละ และค่าเฉลี่ย โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ใช้ค่า t -test และค่า Correlation ตามลำดับ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่รับเข้าศึกษาคณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2552 จากประเภทรับตรง (โควตา) มีจำนวนการรับเข้าศึกษาได้มากกว่าเป้าหมายตามแผนการรับเข้า ศึกษาที่ตั้งไว้ จำนวนนิสิตรับเข้าศึกษาจากประเภทแอดมิสชันส์ มีจำนวนนิสิตสำเร็จการศึกษาตาม แผนการศึกษามากที่สุด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะสหเวชศาสตร์ จากการรับเข้า ศึกษาประเภทแอดมิสชันส์ มีค่าเฉลี่ยสะสมมากที่สุดทุกสาขาวิชา จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สะสมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการรับเข้าศึกษาประเภทรับตรง (โควตา) และแอดมิสชันส์ ไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จันทร์หา ประเสริฐกุล (2540) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่สอบคัดเลือกเข้าเรียนกับนักศึกษาที่ใช้สิทธิ์ (โควตา) ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต ขอนแก่น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้สิทธิ์เข้าเรียนกับนักศึกษาที่สอบ คัดเลือกเข้าเรียนชั้นปีที่ 4 และ ชั้นปีที่ 5 รุ่นปีการศึกษา 2538 และปีการศึกษา 2539 ในทุกภาคเรียน มีผลการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการศึกษาอัตราการตกออก และอัตราการลาออก พบว่า นักศึกษาที่สอบคัดเลือกมีแนวโน้มการตกออก และการลาออกมากกว่า นักศึกษาที่ใช้สิทธิ์

จิตติพงษ์ เลิศวิริยะประภา, อรุษา ขำเกลี้ยง และศิริรักษ์ เหมภักดิ์ (2554) จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์เชิงเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาโครงการเรียนดีกับนักศึกษาโครงการ ปกติ โดยการนำผลการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มาเฉลี่ยรวมกันทั้งชั้นปี และวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์เป็นรายวิชาโดยแบ่งเป็น กลุ่มวิชาพื้นฐานและกลุ่มวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ผลการศึกษา

พบว่า นักศึกษาโควตามีผลการเรียนเฉลี่ยดีกว่านักศึกษาสอบตรงอยู่เล็กน้อย และยังพบว่านักศึกษาโควตาและนักศึกษาสอบตรงมีความรู้ความสามารถที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ถึงค่อนข้างต่ำ คือ อยู่ในช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.5 ถึง 2.5 จากผลการศึกษาทำให้สรุปได้ว่า สาเหตุการได้ผลการเรียนที่ไม่ดีทำให้จำนวนนักศึกษาลดลง เนื่องจากการออกกลางคัน ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปสาเหตุไว้ 3 ประเด็นคือ 1) ขั้นตอนและกระบวนการในการปรับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาใหม่ 2) วิธีการคัดเลือกนักศึกษาเข้ามาศึกษาในภาควิชา และ 3) ความขยันและความเอาใจใส่ในการเรียนของตัวนักศึกษาเอง

เดือนแรม บ่อเงิน (2557) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์และ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ โดยการสอบถามจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2553 จำนวน 390 คน และเก็บข้อมูลสถิติต่างๆ ของนักศึกษา จากงานทะเบียน สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธี Least-Significant Different (LSD) และการหาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Post Hoc Test และ Pearson Correlation และหาโมเดลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการทดสอบพบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ สาขาต่างๆ อย่างน้อย 2 สาขา มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดย ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่แตกต่างกันได้แก่ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์กับสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์กับสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์

ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ (2541) ได้เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาด้วยวิธีโควตาและการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา 2536 พบว่า นักศึกษารุ่นปีการศึกษา 2536 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมปลายที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง แต่นักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกจะสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมปลายที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองมากกว่า นอกเขตอำเภอเมือง โดยส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกร นักศึกษาประเภทโควตามีผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยโดยเฉลี่ยดีกว่านักศึกษาระบบสอบคัดเลือก โดยที่นักศึกษาประเภทโควตาจังหวัดมีผลการเรียนเฉลี่ยสูงที่สุด และนักศึกษาระบบสอบคัดเลือกมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยต่ำที่สุด อัตราการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรเท่ากับร้อยละ 33.4 โดยนักศึกษาประเภทโควตาโรงเรียนมีอัตราการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรสูงที่สุด อัตราการตกออกเพราะผลการเรียนเมื่อครบ 4 ปี เท่ากับร้อยละ 16.6 โดยนักศึกษาระบบสอบคัดเลือกมี

อัตราการตกออกเพราะผลการเรียนมากที่สุด ส่วนนักศึกษาโควตามีอัตราการออกกลางคันเพราะเหตุอื่นสูงที่สุด

ชิติมา พลับพลึง และ ปิยพงศ์ พลับพลึง (2550) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตา และการสอบคัดเลือกของ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พบว่า นักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาของคณะบริหารธุรกิจ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณาจากประเภทของนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีโควตา สอบตรง และสอบรวม (สกอ.) ของทุกสาขาวิชา โดยพบว่า นักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีสอบรวมจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอบตรง นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตา ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายวิชาที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน และความถี่ในการเข้าชั้นเรียน ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบตรง ได้แก่ เพศ การทบทวนก่อนเรียน การท่องเที่ยวสถานบันเทิงเรีงรมย์ การลงทะเบียนเรียนซ้ำ ความถี่เฉลี่ยในการเข้าเรียน และจำนวนชั่วโมงที่ทบทวน ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบรวม ได้แก่ เพศ อายุ การทำงานหารายได้ระหว่างเรียน การเข้าห้องสมุด การเที่ยวสถานบันเทิงเรีงรมย์ การลงทะเบียนเรียนซ้ำ การถูกอาจารย์ตำหนิขณะสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสร้างแรงจูงใจของอาจารย์ รายได้ที่ได้รับจากผู้อุปการะ ความถี่ในการเข้าชั้นเรียน จำนวนชั่วโมงที่ทบทวนก่อนสอบ จำนวนครั้งในการไปเที่ยวผับ จำนวนครั้งในการไปดูภาพยนตร์หรือการแสดงดนตรี

ปรีดา เบ็ญจการ และจงกล บัวแก้ว (มปป.) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีตามภูมิลำเนาเข้ารับการศึกษาในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2551-2554 จำนวน 1,212 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เข้ารับการศึกษาด้วยวิธีการสอบคัดเลือก คิดเป็นร้อยละ 51.94 รองลงมาคือ โควตาเรียนดี คิดเป็นร้อยละ 33.61 และโควตาความสามารถพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 14.45 จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาตามตัวแปรภูมิลำเนาเข้ารับการศึกษา พบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการรับเข้าศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมและสังกัดโรงเรียนระดับมัธยมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่มีคะแนนสะสมระดับมัธยมศึกษาสูงนั้นเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานดี จึง

สามารถนำความรู้มาใช้ได้อย่างต่อเนื่อง และช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่ที่ต่อยอดสูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งมีความสำคัญมากกับการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่อย่างไรก็ตามพบว่ามีการสัมพันธ์ระหว่างวิธีการรับเข้าศึกษา กับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยม แสดงว่าวิธีการรับเข้าศึกษากับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมส่งผลร่วมกันต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น นักศึกษาจะเข้ารับการศึกษาด้วยวิธีต่างกันแต่ถ้าคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมสูงก็ย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมต่ำ และยังพบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมกับสังกัดโรงเรียนระดับมัธยมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย

เพยาวี ดีใจ, พจนีย์ บุญนา, รติมากานต์ ห้วยหงษ์ทอง, อองาม เปรมสุข และ อังสนา อนุชานันท์ (2556) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จากการสอบถามนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ระยะเวลาในการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ประเภทโควตาและรับตรง จำนวน 292 คน เป็นนักศึกษาโควตาจำนวน 203 คน และนักศึกษารับตรงจำนวน 89 คน ผลการศึกษา จากการเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างนักศึกษาประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 129 คน รองลงมาอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 100 คน ทั้งนักศึกษาระบบโควตาและสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทำให้ผลการเปรียบเทียบของนักศึกษาทั้งสองประเภทไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งการเปรียบเทียบในสาขาเดียวและการเปรียบเทียบในภาพรวม

พร พรหมหาราช และ จุลลดา ขาวสะอาด (2541) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ พบว่า ภูมิปัญญาของนักศึกษา อาชีพผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ส่วนเพศ ประเภทการสอบเข้า และอันดับการเลือกเข้าสังกัดวิชาเอก มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พัชรี น้าวานิช และ สัมมนา มูลสาร (2550) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่รับ โดยวิธีรับตรงกับวิธีเอนทรานซ์โดยทบวงมหาวิทยาลัย รุ่นปีการศึกษา 2542-2543 จากการเก็บข้อมูลนักศึกษาปีการศึกษา 2542 จำนวน

676 คน เป็นนักศึกษากลุ่มวิธีรับตรง จำนวน 457 คน และกลุ่มรับ โดยวิธีเอนทรานซ์จำนวน 219 คน และปีการศึกษา 2543 จำนวน 908 คน เป็นนักศึกษากลุ่มวิธีรับตรง จำนวน 548 คน และกลุ่มรับ โดยวิธีเอนทรานซ์จำนวน 360 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าศึกษาใน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2542 ทั้งวิธีรับตรงและวิธีเอนทรานซ์ไม่แตกต่างกัน ทั้ง ส่วนของผู้ที่ออกก่อนสำเร็จการศึกษา ส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาตามกำหนด และเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้ที่สำเร็จการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าศึกษาใน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2543 ทั้งวิธีรับตรงและวิธีเอนทรานซ์ไม่มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับ ส่วนของผู้ที่ออกก่อนสำเร็จการศึกษา แต่กลับพบว่า ส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาตามกำหนด และเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้ที่สำเร็จการศึกษา ที่รับ โดยวิธีเอนทรานซ์สูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษา โดยวิธีรับตรง

วชิรา สุขคนธา (2547) การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของ นักศึกษาทันตแพทย์ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประเภทต่างๆ พบว่า นักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกประเภททบวงมหาวิทยาลัยพื้นสภาพนักศึกษามาก ที่สุดร้อยละ 7 โดยมีสาเหตุจากการลาออกมากที่สุด ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของนักศึกษาตั้งแต่รหัส 41-45 ทุกประเภทไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยมีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยระหว่าง 2.75-3.24 มาก ที่สุด ยกเว้นนักศึกษารหัส 45 มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.75 มากที่สุด เมื่อ เปรียบเทียบร้อยละทุกประเภท มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย 3.25-3.49 และ 3.50 ขึ้นไป อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของนักศึกษาทุกรหัสทุกประเภทของวิชาบรรยาย วิชาการปฏิบัติ วิชาคลินิก ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตามหมวดวิชาศึกษา ทั่วไป หมวดวิชาพื้นฐานวิชาชีพ และหมวดวิชาชีพ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนักศึกษารหัส 45 ที่มาจากทบวงฯ มีผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปดีกว่านักศึกษาโควตา และ โครงการพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคุณภาพของ นักศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ ประเภทโครงการพิเศษ โควตา และทบวงฯ เทียบเท่ากัน ผล การศึกษาเปรียบเทียบจึงใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามนักศึกษาจากทบวงฯ มีอัตราการลาออกมากที่สุด

วรวิทย์ กุลดงวัฒนา และคณะ (2550) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นิสิตระหว่างกลุ่มที่รับเข้าศึกษาโดยรับตรง กลุ่มที่ผ่านสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและ กลุ่มที่รับเพิ่มเติม โดยการรวบรวมข้อมูลเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และ วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสกลนคร รุ่นปีการศึกษา 2547 ผลการศึกษาพบว่า คณะรับนิสิตด้วยวิธีการรับผ่านสำนักงานคณะกรรมการ-

การอุดมศึกษามากที่สุด แต่นิสิตที่รับเข้าศึกษาโดยโควตาโดยตรงและรับเพิ่มเติมเป็นกลุ่มที่มีพัฒนาการทางการเรียนที่ดีขึ้น และนิสิตกลุ่มโควตาโดยตรงเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะและหมวดวิชาเลือกเสรีที่ดีกว่ากลุ่มอื่น แต่เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วนิสิตที่รับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะเป็นกลุ่มที่สามารถหางานทำได้สูงสุด

สันต์ชัย เบี้ยมุขดา, อนุรักษ์ นวพรไพศาล และกริษาอุทท เพ็งใหญ่ (2553) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยระบบโควตา ระบบสอบตรง และระบบแอดมิชชัน (Admission) โดยการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2-4 สาขาวิชาต่างๆ ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 922 คน พบว่า นักศึกษาสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องเรือน สาขาวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยระบบโควตา ระบบสอบตรง และระบบแอดมิชชัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาเคมี สาขาวิชาเทคโนโลยีการพิมพ์ และสาขาวิชาการจัดการอาหารปลอดภัย ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยระบบโควตา ระบบสอบตรง และระบบแอดมิชชัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

อรรถกร คุณพันธ์ และคณะ (มปป.) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่สอบระบบโควตากับระบบแอดมิชชัน ประจำปีการศึกษา 2549-2551 จากการทดสอบพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้าในระบบแอดมิชชัน และจากการเปรียบเทียบจำนวนการพ้นสภาพของนักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตากับนักศึกษาที่สอบเข้าในระบบแอดมิชชัน พบว่า นักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตามีจำนวนพ้นสภาพด้วย และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่สอบเข้าในระบบแอดมิชชัน

อัลดา จิตต์ปรารพ (2541) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโควตากับนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก และศึกษาเปรียบเทียบอัตราการพ้นสภาพ และการติค้าง ของนักศึกษาโควตากับนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก คณะบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2540 จำนวน 385 คน โดยการสำรวจข้อมูลจากแผนกทะเบียนและวัดผล พบว่า

นักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2540 เป็นนักศึกษาโควตา จำนวน 86 คน และเป็นนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกจำนวน 299 คน จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่า t-test พบว่า นักศึกษาโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายแผนก พบว่า นักศึกษาโควตาทุกแผนกวิชาในคณะบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย แผนกวิชาการบัญชี แผนกวิชาการเลขานุการ แผนกวิชาการจัดการ แผนกวิชาการตลาด และแผนกวิชาการท่องเที่ยว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่า อัตราการพ้นสภาพ การติดค้าง ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจทุกแผนกวิชาที่ผ่านการสอบคัดเลือก มีแนวโน้มมากกว่านักศึกษาโควตา ซึ่งอาจเป็นผลมาจากนักศึกษาโควตา เป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ ปวช. ดี จึงมีความพร้อมทางด้านสติปัญญาเมื่อนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก และเป็นผลทำให้อัตราการพ้นสภาพ การติดค้าง ของนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกมีแนวโน้มมากกว่านักศึกษาโควตาด้วย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาสามารถสรุปได้ว่า วิธีการคัดเลือกนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งในการคัดกรองนักศึกษาที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ เพียงพอ ที่เมื่อเข้ารับการศึกษาแล้วจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามกำหนดของหลักสูตร โดยไม่ตกค้าง ย้ายสาขาลาออก หรือการพ้นสภาพ ทั้งนี้กระบวนการคัดเลือกนักศึกษาที่ต่างกันอาจทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตา และวิธีสอบตรง” ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 – ปีการศึกษา 2556 ดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 แสดงจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี ปีการศึกษา 2554-2656

ปีการศึกษา	จำนวน (คน)
2554	108
2555	106
2556	113
รวม	327

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เนื่องจากประชากรมีจำนวนไม่มาก จึงใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษา เพื่อให้ผลการศึกษแสดงผลที่เป็นจริง และมีความเที่ยงมากที่สุด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบเก็บข้อมูล ที่สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (ภาคผนวก ก)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.3.1 สํารวจรายชื่อนักศึกษาสาขาการบัญชีที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีโควตา และวิธีการสอบคัดเลือก ในปีการศึกษา 2553 - 2556 จากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา

3.3.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาแต่ละคน รวมทั้งบันทึกจำนวนนักศึกษาที่ย้ายสาขา ตกค้าง ลาออก และพ้นสภาพ จากสำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา

3.4 สมมติฐาน

3.4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สงขลา ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีโควตา และวิธีสอบตรงมีความแตกต่างกัน

3.4.2 อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการพ้นสภาพ ของนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สงขลา ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีโควตา และวิธีสอบตรงมีความแตกต่างกัน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

3.4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequencies) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างของนักศึกษาที่ย้ายสาขา ตกค้าง ลาออก และพ้นสภาพ แยกตามประเภทที่ผ่านการคัดเลือกด้วยวิธี t-test

3.5 ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

1) แผนการทำงานตลอดโครงการ

กิจกรรม	พ.ศ. 2558			พ.ศ. 2559								
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น	■	■	■									
2. เก็บรวบรวมข้อมูล				■	■	■						
3. วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล						■	■	■				
4. เขียนรายงานวิจัย									■	■	■	■
5. จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์											■	■

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตา และวิธีสอบตรง” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการฟื้นฟูสภาพ ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอนสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา 2) เปรียบเทียบอัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการฟื้นฟูสภาพ ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตา และวิธีสอบตรง และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตา และวิธีสอบตรง โดย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 จำนวน 108 คน ปีการศึกษา 2555 จำนวน 106 คน และปีการศึกษา 2556 จำนวน 113 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 327 คน

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผลและความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลตรงกัน ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์และคำย่อ ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนประชากร
\bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจง (t-test)
P	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย

- ค่าความถี่ (Frequencies)
- ร้อยละ (Percentage)
- ค่าเฉลี่ย (Mean) และ
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างของนักศึกษาที่ย้ายสาขา ตกค้าง ลาออก และพ้นสภาพ แยกตามประเภทที่ผ่านการคัดเลือกด้วยวิธี t-test

3. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามแบบของ ขนิษฐา บุญภักดี (2552) โดยแบ่งเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ระดับดีมาก	หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป
ผลสัมฤทธิ์ระดับดี	หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00-3.49
ผลสัมฤทธิ์ระดับปานกลาง	หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50-2.99
ผลสัมฤทธิ์ระดับพอใช้	หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.49
ผลสัมฤทธิ์ระดับต่ำ	หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลจากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสามารถ นำเสนอได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา

ตอนที่ 2 อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการพ้นสภาพ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถแสดง จำนวน ร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 ปีการศึกษา 2555 และปีการศึกษา 2556 ดังแสดงในตาราง 4.1 ตาราง 4.2 และตาราง 4.3 ตามลำดับ

ตาราง 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	9	8.33
หญิง	99	91.67
รวม	108	100
สถานภาพศึกษาเดิม		
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	14	12.96
สังกัดอาชีวศึกษา	55	50.93
สมาคมการศึกษาเอกชน	39	36.11
รวม	108	100
ประเภทการสอบคัดเลือก		
โควตา	36	33.33
สอบตรง	72	66.67
รวม	108	100
ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม		
3.50 ขึ้นไป	5	4.63
3.00-3.49	25	23.15
2.50-2.99	29	26.85
2.00-2.49	37	34.26
ต่ำกว่า 2.00	12	11.11
รวม	108	100

จากตาราง 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 91.67 เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.93 เข้า

ศึกษาโดยวิธีการสอบตรงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 66.67 และ มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมากที่สุด ในช่วงระหว่าง 2.00-2.49 คิดเป็นร้อยละ 34.26

ตาราง 4.2 แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2555

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	4	3.77
หญิง	102	96.23
รวม	106	100
สถานภาพศึกษาเดิม		
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	37	34.91
สังกัดอาชีวศึกษา	36	33.96
สมาคมการศึกษาเอกชน	33	31.13
รวม	106	100
ประเภทการสอบคัดเลือก		
โควตา	78	73.58
สอบตรง	28	26.42
รวม	106	100
ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม		
3.50 ขึ้นไป	3	2.83
3.00-3.49	20	18.87
2.50-2.99	37	34.90
2.00-2.49	38	35.85
ต่ำกว่า 2.00	8	7.55
รวม	106	100

จากตาราง 4.2 แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2555 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 96.23 เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.91 เข้าศึกษาโดยวิธีโควตามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 73.58 และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมากที่สุดในช่วงระหว่าง 2.00-2.49 คิดเป็นร้อยละ 35.85

ตาราง 4.3 แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2556

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	4	3.54
หญิง	109	96.46
รวม	113	100
สถานภาพศึกษาเดิม		
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	14	12.39
สังกัดอาชีวศึกษา	54	47.79
สมาคมการศึกษาเอกชน	45	39.82
รวม	113	100
ประเภทการสอบคัดเลือก		
โควตา	54	47.79
สอบตรง	59	52.21
รวม	113	100
ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม		
3.50 ขึ้นไป	4	3.54
3.00-3.49	14	12.39
2.50-2.99	26	23.01
2.00-2.49	39	34.51
ต่ำกว่า 2.00	30	26.55
รวม	113	100

จากตาราง 4.3 แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา หลักสูตร เทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2556 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 96.46 เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.79 เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบตรงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 52.21 และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมากที่สุดในช่วงระหว่าง 2.00-2.49 คิดเป็นร้อยละ 34.51

ตอนที่ 2 อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการพ้นสภาพ

ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถแสดง อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการพ้นสภาพ ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาใน ปีการศึกษา 2554 – ปีการศึกษา 2556 ดังแสดงในตาราง 4.4

ตาราง 4.4 แสดงอัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการพ้นสภาพ ของนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจที่รับเข้าศึกษาใน ปีการศึกษา 2554 – ปีการศึกษา 2556

วิธีการรับเข้า ศึกษา	2554	2555		2556			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ย้ายสาขา	โควตา	0	0.00	2	66.67	1	14.29
	สอบตรง	0	0.00	1	33.33	6	85.71
รวม	0	100	3	100	7	100	
ตกค้าง	โควตา	12	24.00	18	78.26	11	55.00
	สอบตรง	38	76.00	5	21.74	9	45.00
รวม	50	100	23	100	20	100	
ลาออก	โควตา	0	0.00	0	0.00	0	0.00
	สอบตรง	1	100.00	0	0.00	2	100.00
รวม	1	100	0	100	2	100	
พ้นสภาพ	โควตา	2	50.00	4	80.00	7	58.33
	สอบตรง	2	50.00	1	20.00	5	41.67
รวม	4	100	5	100	12	100	

จากตาราง 4.4 แสดงอัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการฟื้นฟูสภาพของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 - ปีการศึกษา 2556 เมื่อเปรียบเทียบอัตราการย้ายสาขา ของนักศึกษาแยกตามประเภทการรับเข้า พบว่า นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 ไม่มีนักศึกษาย้ายสาขา แต่ในปีการศึกษา 2555 มีจำนวน 3 คน เป็นนักศึกษาโควตา 2 คน และนักศึกษาสอบตรง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ ส่วนในปีการศึกษา 2556 มีนักศึกษาย้ายสาขาจำนวน 7 คน เป็นนักศึกษาโควตา 1 คนและนักศึกษาสอบตรง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และ 85.71 ตามลำดับ

อัตราการตกค้างของนักศึกษา เมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 ตกค้างจำนวน 50 คน เป็นนักศึกษาโควตา 12 คนและนักศึกษาสอบตรง 38 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 และ 76.00 ตามลำดับ ในปีการศึกษา 2555 มีนักศึกษตกค้างจำนวน 23 คน เป็นนักศึกษาโควตา 18 คนและนักศึกษาสอบตรง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 78.26 และ 21.74 ตามลำดับ ส่วนในปีการศึกษา 2556 มีนักศึกษตกค้างจำนวน 20 คน เป็นนักศึกษาโควตา 11 คน และนักศึกษาสอบตรง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 และ 45.00 ตามลำดับ

อัตราการลาออกของนักศึกษา เมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 ลาออกจำนวน 1 คน เป็นนักศึกษาสอบตรง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ในปีการศึกษา 2555 ไม่มีนักศึกษลาออก ส่วนในปีการศึกษา 2556 มีนักศึกษตกค้างจำนวน 2 คน เป็นนักศึกษาสอบตรง คิดเป็นร้อยละ 100.00

อัตราการฟื้นฟูสภาพของนักศึกษา เมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 ตกค้างจำนวน 4 คน เป็นนักศึกษาโควตา 22 คน และนักศึกษาสอบตรง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ในปีการศึกษา 2555 มีนักศึกษตกค้างจำนวน 5 คน เป็นนักศึกษาโควตา 4 คนและนักศึกษาสอบตรง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ 20.00 ตามลำดับ ส่วนในปีการศึกษา 2556 มีนักศึกษตกค้างจำนวน 12 คน เป็นนักศึกษาโควตา 7 คนและนักศึกษาสอบตรง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 และ 41.67 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษา ในปีการศึกษา 2554 ปีการศึกษา 2555 และปีการศึกษา 2556 โดยการใช้สถิติทดสอบ t-test ดังนั้น จึงมีการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลโดยใช้ Histogram และ Boxplot พบว่ามีข้อมูลที่เป็น Outliner ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการตัดข้อมูลดังกล่าวออกจากการวิเคราะห์ ประกอบด้วย นักศึกษาย้าย สาขา นักศึกษาลาออก และนักศึกษาพ้นสภาพ คือ นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มีจำนวน 5 คน นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2555 มีนักศึกษาจำนวน 8 คน นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2556 มีนักศึกษาจำนวน 21 คน พบว่า ข้อมูลมีการแจกแจงของใกล้เคียงแบบปกติ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546) ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังแสดงในตาราง 4.5

ตาราง 4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี-
ราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 – ปีการศึกษา 2556

ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	วิธีการรับเข้าศึกษา	N	\bar{x}	S.D.	t	Mean Difference	S.D. Error	P
ปีการศึกษา 2554	โควตา	34	3.265	1.053	3.064	.642	.209	.003*
	สอบตรง	69	2.623	.972				
ปีการศึกษา 2555	โควตา	72	2.722	.826	-2.123	-.432	.203	.036*
	สอบตรง	26	3.154	1.047				
ปีการศึกษา 2556	โควตา	46	2.717	1.047	1.598	.348	.218	.113*
	สอบตรง	46	2.370	1.040				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาใน ปีการศึกษา 2554 - ปีการศึกษา 2556 โดยใช้สถิติทดสอบด้วยค่า t (Independent t-test) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าใน ปีการศึกษา 2554 เท่ากับ .003 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าใน ปีการศึกษา 2555 เท่ากับ .036 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าใน ปีการศึกษา 2556 เท่ากับ .113 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาใน ปีการศึกษา 2554 และ ปีการศึกษา 2555 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาใน ปีการศึกษา 2556 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขา การบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือก โดยวิธี โควตา และวิธี สอบตรง” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการฟื้นฟูสภาพ ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
2. เปรียบเทียบอัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการฟื้นฟูสภาพ ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธี โควตาและวิธี สอบตรง
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกโดย วิธี โควตา และวิธี สอบตรง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 จำนวน 108 คน ปีการศึกษา 2555 จำนวน 106 คน และปีการศึกษา 2556 จำนวน 113 คน เนื่องจากประชากรมีจำนวนไม่มาก จึงใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษา เพื่อให้ผลการศึกษา แสดงผลที่เป็นจริง และมีความเที่ยงมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยบันทึกในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ จากนั้นนำ ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ประกอบด้วย 1) ค่าความถี่ (Frequencies) 2) ร้อยละ (Percentage) 3) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ 4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลพื้นฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Independent t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแยกตามวิธีการรับเข้าศึกษา คือ โควตาและสอบตรง ซึ่งผลการศึกษาที่ได้รับจากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุป ได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขา การบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือก โดยวิธี โควตา และวิธีสอบตรง สามารถสรุปผลของการศึกษาตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

5.1.1 ผลการศึกษา ข้อมูลพื้นฐาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการพ้นสภาพ ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา พบว่า

นักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 91.67 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.93 เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบตรงมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 66.67 และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมากที่สุด ในช่วงระหว่าง 2.00-2.49 คิดเป็นร้อยละ 34.26

นักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2555 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 96.23 เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.91 เข้าศึกษาโดยวิธี โควตามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 73.58 และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมากที่สุด ในช่วงระหว่าง 2.00 - 2.49 คิดเป็นร้อยละ 35.85

นักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2556 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 96.46 เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.79 เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบตรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.21 และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมากที่สุดในช่วงระหว่าง 2.00 - 2.49 คิดเป็นร้อยละ 34.51

5.1.2 เปรียบเทียบอัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการพ้นสภาพ ของนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธี โควตา และวิธีสอบตรง พบว่า

อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการพ้นสภาพ ของนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554-ปีการศึกษา 2556 เมื่อเปรียบเทียบ อัตราการย้ายสาขา

ของนักศึกษาแยกตามประเภทการรับเข้า พบว่า นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 ไม่มี นักศึกษาย้ายสาขา แต่นักศึกษาที่รับเข้าในปีการศึกษา 2555 มีนักศึกษาย้ายสาขาจำนวน 3 คน เป็นนักศึกษาโควตา 2 คน และนักศึกษาสอบตรง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ ส่วนในปีการศึกษา 2556 มีนักศึกษาย้ายสาขาจำนวน 7 คน เป็นนักศึกษาโควตา 1 คน และนักศึกษาสอบตรง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และ 85.71 ตามลำดับ

อัตราการตกค้างของนักศึกษา เมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า นักศึกษาที่รับเข้าศึกษา ในปีการศึกษา 2554 ตกค้างจำนวน 50 คน เป็นนักศึกษาโควตา 12 คน และนักศึกษาสอบตรง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 และ 76.00 ตามลำดับ ในปีการศึกษา 2555 มีนักศึกษา ตกค้างจำนวน 23 คน เป็นนักศึกษาโควตา 18 คนและนักศึกษาสอบตรง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 78.26 และ 21.74 ตามลำดับ ส่วนในปีการศึกษา 2556 มีนักศึกษากลับจำนวน 20 คน เป็นนักศึกษา โควตา 11 คน และนักศึกษาสอบตรง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 และ 45.00 ตามลำดับ

อัตราการลาออกของนักศึกษา เมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า นักศึกษาที่รับเข้าศึกษา ในปีการศึกษา 2554 ลาออกจำนวน 1 คน เป็นนักศึกษาสอบตรง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ในปี การศึกษา 2555 ไม่มีนักศึกษาลาออก ส่วนในปีการศึกษา 2556 มีนักศึกษาลาออกจำนวน 2 คน เป็นนักศึกษาสอบตรง คิดเป็นร้อยละ 100.00

อัตราการพ้นสภาพของนักศึกษา เมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า นักศึกษาที่รับเข้า ศึกษาในปีการศึกษา 2554 พ้นสภาพจำนวน 4 คน เป็นนักศึกษาโควตา 2 คน และนักศึกษา สอบตรง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ในปีการศึกษา 2555 มีนักศึกษา พ้นสภาพจำนวน 5 คน เป็นนักศึกษาโควตา 4 คน และนักศึกษาสอบตรง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ 20.00 ตามลำดับ ส่วนในปีการศึกษา 2556 มีนักศึกษาพ้นสภาพจำนวน 12 คน เป็น นักศึกษาโควตา 7 คนและนักศึกษาสอบตรง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 และ 41.67 ตามลำดับ

5.1.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการ คัดเลือกโดยวิธีโควตา และวิธีสอบตรง โดยการใช้สถิติทดสอบ t-test ดังนั้นจึงมีการตรวจสอบ การแจกแจงของข้อมูลโดยใช้ Histogram, Boxplot, Normal Probability Plot และ Detrended Normal Plot พบข้อมูลที่เป็น out liner ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการตัดข้อมูลดังกล่าวออกจากการทดสอบ ซึ่งเป็นข้อมูลของนักศึกษาที่ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรบัญชีบัณฑิตได้ ซึ่งประกอบด้วย นักศึกษา ย้ายสาขา นักศึกษาลาออก และนักศึกษาพ้นสภาพ คือ นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปี การศึกษา 2554 มีจำนวน 5 คน นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2555 มีจำนวน 8 คน

นักศึกษาที่รับเข้าศึกษา ในปีการศึกษา 2556 มีจำนวน 21 คน ดังนั้น ข้อมูลที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ จะเหลือ นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มีจำนวน 103 คน นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2555 มีจำนวน 98 คน นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2556 มีจำนวน 92 คน พบว่า ข้อมูลมีการแจกแจงของใกล้เคียงแบบปกติ (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2546) ในการทดสอบ สมมติฐาน ผู้วิจัยได้ใช้ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 หรือที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าในปีการศึกษา 2554 เท่ากับ .002 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าในปีการศึกษา 2555 เท่ากับ .123 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าในปีการศึกษา 2556 เท่ากับ .044 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่รับเข้าศึกษา ในปีการศึกษา 2554 และปีการศึกษา 2555 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2556 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตา และวิธีสอบตรง สามารถอภิปรายผลของการศึกษา ตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

5.2.1 ผลการศึกษา ข้อมูลพื้นฐาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการพ้นสภาพ ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา พบว่า นักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาในสังกัด อาชีวศึกษา เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบตรงมากที่สุด มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00 - 2.49 นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2555 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และสำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เข้าศึกษาโดยวิธีโควตามากที่สุด และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในช่วงระหว่าง 2.00 - 2.49 นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2556 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษา เข้าศึกษาโดย

วิธีการสอบตรงมากที่สุด และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมากที่สุดในช่วงระหว่าง 2.00 - 2.49 ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 และ ปีการศึกษา 2556 เป็นนักศึกษาสอบตรง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในปีการศึกษา 2555 ได้มีนโยบายในการรับนักศึกษาในสังกัดของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาก่อน จึงทำให้นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2555 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิร และเข้าศึกษาด้วยวิธีโควตา

5.2.2 จากการเปรียบเทียบ อัตราการย้ายสาขา การตกค้าง การลาออก และการพ้นสภาพ ของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏวชิร สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 - ปีการศึกษา 2556 พบว่า อัตราการย้ายสาขาของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี มีแนวโน้มการเพิ่มมากขึ้นทุกๆ ปี และเมื่อพิจารณาแยกตามประเภทการรับเข้าแล้ว พบว่า นักศึกษาที่ย้ายสาขาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาโดยวิธีสอบตรง อัตราการตกค้างของนักศึกษา เมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า นักศึกษาตกค้างมีจำนวนลดลงทุกๆ ปี เพื่อพิจารณาสัดส่วนของอัตราการตกค้างแยกตามประเภทการรับเข้าแล้ว พบว่า นักศึกษาที่ตกค้างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่รับเข้าโดยวิธีรับตรง เมื่อเปรียบเทียบอัตราการลาออกของนักศึกษาแล้ว พบว่า นักศึกษาที่ลาออกทั้งหมดเป็นนักศึกษาสอบตรง และ เมื่อเปรียบเทียบอัตราการพ้นสภาพของนักศึกษาแล้ว พบว่า นักศึกษาพ้นสภาพมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทการรับเข้าแล้ว พบว่านักศึกษาพ้นสภาพส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาโควตา ซึ่งอาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาด้วยวิธีโควตา สามารถสอบเข้าในมหาวิทยาลัยอื่นที่นักศึกษาต้องการมากกว่า และจากการสอบถามนักศึกษบางคนพบว่าสาเหตุของการพ้นสภาพของนักศึกษาโควตาคือ การสอบงานราชการได้ ทำให้นักศึกษาต้องเลือกที่จะไปทำงานก่อน โดยที่นักศึกษาไม่ดำเนินการลาออกตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ทำให้นักศึกษามีสถานะพ้นสภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัลดา จิตต์ปรารพ (2541) ได้ศึกษาเปรียบเทียบอัตราการพ้นสภาพ และการติดค้าง ของนักศึกษาโควตากับนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก คณะบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชภัฏ วิทยาเขตภาคพายัพ พบว่า อัตราการพ้นสภาพ การติดค้าง ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจทุกแผนกวิชาที่ผ่านการสอบคัดเลือก มีแนวโน้มมากกว่านักศึกษาโควตา ซึ่งอาจเป็นผลมาจากนักศึกษาโควตาเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ ปวช. ดี จึงมีความพร้อมทางด้านสติปัญญามากกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก และเป็นผลทำให้อัตราการพ้นสภาพ การติดค้าง ของนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกมีแนวโน้มมากกว่านักศึกษาโควตาด้วย และ อรรถกร คุณพันธ์ และคณะ (มปป.) ได้เปรียบเทียบจำนวนการพ้นสภาพของนักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตากับนักศึกษาที่

สอบเข้าในระบบแอดมิชชั่น พบว่า นักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตามีจำนวนพันสภาพด้วย และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่สอบเข้าในระบบแอดมิชชั่น นอกจากนี้ ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ (2541) ได้เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาด้วยวิธีโควตา และการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา 2536 พบว่า นักศึกษาประเภทโควตามีผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยโดยเฉลี่ยดีกว่านักศึกษาประเภทสอบคัดเลือก โดยที่นักศึกษาประเภทโควตาดังกล่าวมีผลการเรียนเฉลี่ยสูงที่สุด และนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยต่ำที่สุด อัตราการเรียนสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรเท่ากับร้อยละ 33.4 โดยนักศึกษาประเภทโควตาโรงเรียนมีอัตราการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรสูงที่สุด อัตราการตกออกเพราะผลการเรียนเมื่อครบ 4 ปี เท่ากับร้อยละ 16.6 โดยนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีอัตราการตกออกเพราะผลการเรียนมากที่สุด ส่วนนักศึกษาโควตามีอัตราการออกกลางคันเพราะเหตุอื่น สูงที่สุด จิตติพงษ์ เลิศวิริยะประภา, อรุษา จำเริญ และศิริรักษ์ เขมาภิรักษ์ (2554) พบว่า นักศึกษาโควตามีผลการเรียนเฉลี่ยดีกว่านักศึกษาสอบตรงอยู่เล็กน้อย และยังพบว่า สาเหตุการได้ผลการเรียนที่ไม่ดีทำให้จำนวนนักศึกษาลดลง เนื่องจากการออกกลางคัน ซึ่งสรุปสาเหตุไว้ 3 ประเด็นคือ 1) ขันตอนและกระบวนการในการปรับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาใหม่ 2) วิธีการคัดเลือกนักศึกษาเข้ามาศึกษาในภาควิชา และ 3) ความขยันและความเอาใจใส่ในการเรียนของตัวนักศึกษาเอง และ จันทรา ประเสริฐกุล (2540) ได้ศึกษาอัตราการตกออก และอัตราการลาออก พบว่า นักศึกษาที่สอบคัดเลือกมีแนวโน้มการตกออก และการลาออกมากกว่านักศึกษาที่ใช้สิทธิ์ (โควตา)

5.2.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขา การบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ผ่านการคัดเลือก โดยวิธี โควตา และวิธีสอบตรง โดยการใช้สถิติทดสอบ t-test ดังนั้นจึงมีการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลโดยใช้ Histogram และ Boxplot ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการตัดข้อมูลของนักศึกษาที่ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ ประกอบด้วย นักศึกษา ย้ายสาขา นักศึกษาลาออก และนักศึกษาพันสภาพ คือ นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มีจำนวน 5 คน นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2555 มีจำนวน 8 คน นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2556 มีจำนวน 21 คน ดังนั้น ข้อมูลที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์จะเหลือ นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มีจำนวน 103 คน นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2555 มีจำนวน 98 คน นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2556 มีจำนวน 92 คนพบว่า ข้อมูลมีการแจกแจงของใกล้เคียงแบบปกติ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546) ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ใช้ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 หรือที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าในปีการศึกษา 2554 เท่ากับ .003

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าในปีการศึกษา 2555 เท่ากับ .036 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าในปีการศึกษา 2556 เท่ากับ .113 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 และปีการศึกษา 2555 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา และคณะ (2550) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระหว่างกลุ่มที่รับเข้าศึกษาโดยตรง กลุ่มที่ผ่านสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและกลุ่มที่รับเพิ่มเติม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่รับเข้าศึกษาด้วยวิธีแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยนิสิตกลุ่มโควตา รับตรงมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่รับเข้าผ่านสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และนักศึกษากลุ่มโควตา รับตรงยังมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษากลุ่มรับเพิ่มเติมด้วย เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ อัลดา จิตต์ปรารพ (2541) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโควตากับนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก คณะบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2540 จำนวน 385 คน โดยพบว่า นักศึกษาโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายแผนกพบว่า นักศึกษาโควตาทุกแผนกวิชาในคณะบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย แผนกวิชาการบัญชี แผนกวิชาการเลขานุการ แผนกวิชาการจัดการ แผนกวิชาการตลาด และแผนกวิชาการท่องเที่ยว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ สันต์ชัย เบี้ยมุขดา อนุรักษ์ นวพรไพศาล และ กริชายุทธ เฟิงใหญ่ (2553) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยระบบโควตา ระบบสอบตรง และระบบแอดมิชชัน (Admission) พบว่า นักศึกษาสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องเรือน สาขาวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยระบบโควตา ระบบสอบตรง และระบบ แอดมิชชัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ อรรถกร คุณพันธ์ และคณะ (มปป.) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่สอบระบบโควตากับระบบแอดมิชชัน ประจำปีการศึกษา 2549-2551 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้าในระบบแอดมิชชัน และ จันทรา ประเสริฐกุล (2540) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สอบคัดเลือกเข้าเรียนกับนักศึกษาที่ใช้สิทธิ์ (โควตา) ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล-

วิทยาเขตขอนแก่น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้สิทธิ์เข้าเรียนกับนักศึกษาที่สอบคัดเลือกเข้าเรียนชั้นปีที่ 4 และ ชั้นปีที่ 5 รุ่นปีการศึกษา 2538 และปีการศึกษา 2539 ในทุกภาคเรียน มีผลการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ข้อจำกัดของการศึกษา

การศึกษานี้มีข้อจำกัดทางด้านข้อมูลที่ใช้ความระมัดระวังก่อนนำผลการศึกษาไปใช้ ดังนี้

5.3.1 การศึกษานี้เก็บข้อมูลเฉพาะนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา เท่านั้น ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะไม่ครอบคลุมในทุกหลักสูตร

5.3.2 การศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ จากสถิติข้อมูลของนักศึกษา ซึ่งอาจจะไม่ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนั้นจึงควรมีการสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น

5.3.3 การศึกษานี้ใช้ข้อมูลของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 – ปีการศึกษา 2556 เท่านั้น ซึ่งผลการศึกษาอาจมีผลจากปัจจัยที่อาจเกิดจากสถานการณ์ในช่วงระยะเวลาที่ใช้ข้อมูลในการศึกษา

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

5.4.1.1 ผลที่ได้รับจากการศึกษานี้ สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ ในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับ วิธีการรับเข้า และสัดส่วนของนักศึกษาที่จะรับเข้าในแต่ละวิธี เพื่อที่จะสามารถตอบสนองต่อ พันธกิจของ หลักสูตร คณะ และมหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสมในอนาคต

5.4.1.2 ผู้บริหารของหลักสูตรอื่นๆ ที่สนใจ สามารถนำผลการศึกษานี้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจ ในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับ วิธีการรับเข้า และสัดส่วนของนักศึกษาที่จะรับเข้าในแต่ละวิธี เพื่อที่จะสามารถตอบสนองต่อ พันธกิจของ หลักสูตร คณะ และมหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสมในอนาคต

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

5.4.2.1 การศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลเฉพาะนักศึกษา หลักสูตรเทียบโอน สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา เท่านั้น ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะไม่ครอบคลุมในทุกหลักสูตร การศึกษาครั้งต่อไปควรเก็บข้อมูลของนักศึกษา สาขาอื่นๆ ในคณะบริหารธุรกิจ หรือเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

5.4.2.2 การศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ จากสถิติข้อมูลของนักศึกษา ซึ่งอาจจะไม่สะท้อนข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนั้น การศึกษาครั้งต่อไปจึงควรมีการสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น

5.4.2.3 การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 – ปีการศึกษา 2556 เท่านั้น การศึกษาครั้งต่อไปควรที่จะขยายช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลของนักศึกษาให้มากขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่ชัดเจนขึ้น

บรรณานุกรม

- กรณีการ์ ภิมย์รัตน์. 2554. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. มหาวิทยาลัยราช- ภัฏสวนสุนันทา.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2546. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- กาญจนา เข้มเสารง. 2555 . การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. วารสารวิชาการ ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 ตุลาคม 2555 – มีนาคม 2556.
- กาญจดา คันสร และ ชารรัตน์ กิตติระการ. 2558. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เข้าศึกษา คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2552. วารสาร สารคาม. ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 ม.ค. – มิ.ย. 2558.
- เกษตรชัย และหิม. 2542. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก องค์ประกอบด้านจิตพิสัย องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยอิสลาม ศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ขนิษฐา บุญภักดี. 2552. การศึกษาปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- จันทร์า ประเสริฐกุล. 2540. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สอบคัดเลือก เข้าเรียนกับนักศึกษาที่ใช้สิทธิ์ (โควตา) ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต ขอนแก่น. เอกสารการประชุมสัมมนาทางวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 15 เชียงใหม่.

- จิตติพงษ์ เลิศวิริยะประภา, อรุณา จำเริญ และศิริรักษ์ เขมาภิรักษ์. 2554. การศึกษาผลสัมฤทธิ์
เชิงเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาโครงการเรียนดีกับนักศึกษาโครงการปกติ.
วารสารวิชาการคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีที่ 2 ฉบับที่ 1
มกราคม-มิถุนายน 2554.
- เดือนแรม บ่อเงิน. 2547. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาคณะ
เศรษฐศาสตร์. คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ไทย ทิพย์สุวรรณ และคณะ. 2541. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการรับนักศึกษาด้วยวิธีโควตา
และการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา 2536. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ. 2543. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาด้วยวิธีการ
ให้โควตาและการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา 2538. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- นิธิภัทร กมลสุข และ วรญา สร้อยทอง. 2556. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษาสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบโลจิสติก.
วารสารปัญญาภิวัฒน์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2556.
- ปรีดา เบ็ญการ และ จงกล บัวแก้ว. 2555. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ปริญญาตรีตามภูมิลำเนาเข้ารับศึกษาในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2548. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี
ปัตตานี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและ
วิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เพียว ดีใจ พงนิษฐ์ บุญนา รติมากานต์ ห้วยหงษ์ทอง ออกงาม เปรมสุข และ อังสนา อนุ
ชานันท์. 2556. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ประเภทโควตาและสอบคัดเลือก ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

- พร พรหมหาราช และ จุลลดา ขาวสะอาด. 2541. การศึกษาผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์. คณะวิทยาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรศรี พุทธานนท์. 2550. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนต่ำ โรงเรียนแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .
- พัชรี น้าวานิช และ สัมมนา มูลสาร. 2550. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่รับโดยวิธีรับตรงกับวิธีเอนทรานซ์โดยทบวงมหาวิทยาลัย รุ่นปีการศึกษา 2542-2543. วารสารวิชาการ ม.อบ. ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2550.
- พัฒนาพงษ์ สีทา. 2551. การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผล.
- มณฑารัตน์ ชูพินิจ. 2540. องค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2546. ประมวลสาระชุดวิชา การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมมาธิราช.
- วชิรา สุขนธา. 2547. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาทันตแพทย์ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาใน คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา และคณะ. 2550. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ ระหว่างนิสิตที่รับตรง รับผ่านสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและรับเพิ่มเติม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร. การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 6.
- วารุณี ยอดราช. มปป. การศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระดับปริญญาตรี ตามประเภทการรับเข้าศึกษาของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- สันต์ชัย เปี้ยมุขดา, อนุรักษ์ นวพรไพศาล และกริยาอุทธร เฟิงใหญ่. 2553. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยระบบโควตา ระบบสอบตรง และระบบแอดมิชชัน (Admission). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน . 2557. ข้อมูลนักศึกษา ปีการศึกษา 2554 – ปีการศึกษา 2556. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. แหล่งที่มา: <http://regisd.b.muts.ac.th>, 19 เมษายน 2557.
- หลักสูตรบัญชีบัณฑิต. 2555. หลักสูตรบัญชีบัณฑิต (ปรับปรุง 2555). คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- อรรถกร คุณพันธ์. 2552. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่สอบระบบโควตากับระบบแอดมิชชัน ประจำปีการศึกษา 2549 – 2551. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรวรรณ เจือจันทร์. 2536. ปัจจัยทางสังคมเศรษฐกิจประชากรและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแนวความคิดในการสร้างครอบครัว. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ.

- อัลดา จิตต์ปรารพ. 2541. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโควตา กับ นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก คณะบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล- ล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพ.
- อุเทน ทักกุ่ม. 2555. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและกระบวนการคิดวิเคราะห์ ระหว่างการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกระตือรือร้น กับการสอนโดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบปกติ หน่วยการเรียนรู้ย่อย เรื่อง ระบบขับถ่ายกับการรักษาคุณภาพของ ร่างกาย วิชาชีววิทยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. ปีที่ 7 ฉบับที่ 20 กันยายน – ธันวาคม 2555.
- Bloom, Benjamin S. 1976. Human Characteristics and School Learning. New York : McGrawz Hill Book. อ้างใน ปัญญา ชูช่วย. 2551. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขต
- Robert J. Harvighurst and Bernice L. Neugarten. 1969. Society and Education. Boston: Allynand Bacon. อ้างใน ฉวีจุชา วัฒนวิไล และคณะ. มปป. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1: กรณีศึกษานักศึกษาคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ภาคผนวก ข

ผลการทดสอบการแจกแจงของข้อมูล

1. แสดงการแจกแจงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่รับเข้าปีการศึกษา 2554

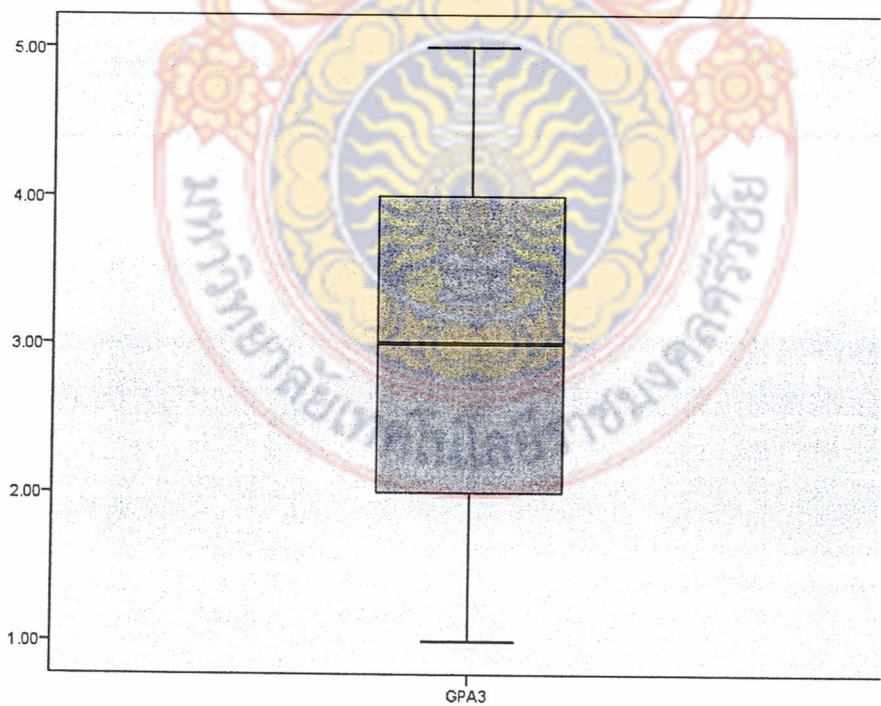
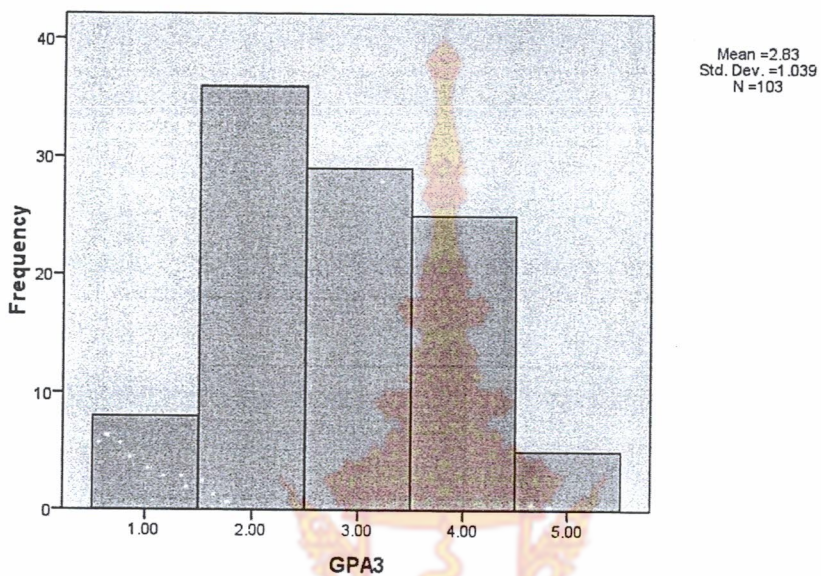
Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
GPA3	103	100.0%	0	.0%	103	100.0%

Descriptives

		Statistic	Std. Error
GPA3	Mean	2.8350	.10241
	95% Confidence Interval for Mean		
	Lower Bound	2.6318	
	Upper Bound	3.0381	
	5% Trimmed Mean	2.8182	
	Median	3.0000	
	Variance	1.080	
	Std. Deviation	1.03939	
	Minimum	1.00	
	Maximum	5.00	
	Range	4.00	
	Interquartile Range	2.00	
	Skewness	.178	.238
	Kurtosis	-.737	.472

Histogram

2. แสดงการแจกแจงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่รับเข้าปีการศึกษา 2555

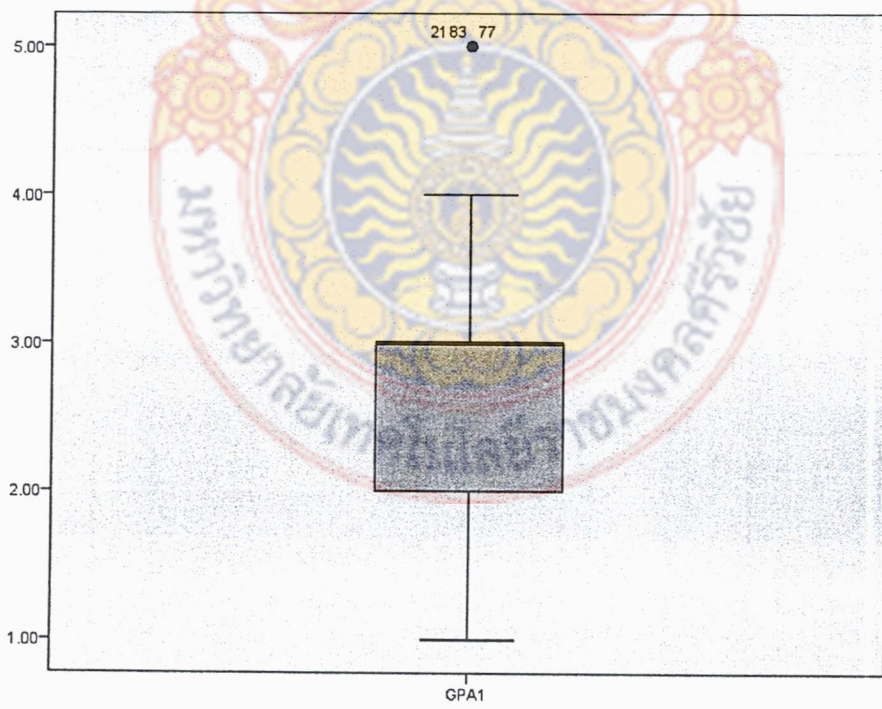
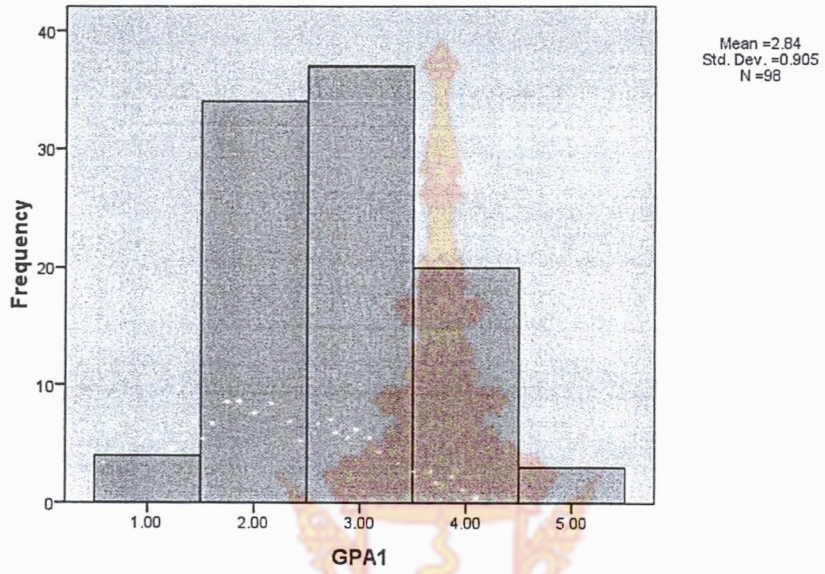
Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
GPA1	98	100.0%	0	.0%	98	100.0%

Descriptives

		Statistic	Std. Error
GPA1	Mean	2.8367	.09139
	95% Confidence Interval for Mean		
	Lower Bound	2.6554	
	Upper Bound	3.0181	
	5% Trimmed Mean	2.8299	
	Median	3.0000	
	Variance	.818	
	Std. Deviation	.90467	
	Minimum	1.00	
	Maximum	5.00	
	Range	4.00	
	Interquartile Range	1.00	
	Skewness	.246	.244
	Kurtosis	-.401	.483

Histogram

3. แสดงการแจกแจงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่รับเข้าปีการศึกษา 2556

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
GPA2	92	100.0%	0	.0%	92	100.0%

Descriptives

		Statistic	Std. Error
GPA2	Mean	2.5435	.10974
	95% Confidence Interval for Mean	Lower Bound 2.3255	
		Upper Bound 2.7615	
	5% Trimmed Mean	2.5000	
	Median	2.0000	
	Variance	1.108	
	Std. Deviation	1.05261	
	Minimum	1.00	
	Maximum	5.00	
	Range	4.00	
	Interquartile Range	1.00	
	Skewness	.490	.251
	Kurtosis	-.360	.498

Histogram

